

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 67/15
Люксембург, 11 юни 2015 г.

Решение по съединени дела C-226/13, C-245/13, C-247/13 и C-578/13
Stefan Fahrenbrock и др./Гръцка държава

Предявените в Германия от частни лица искиве срещу гръцката държава след принудителната замяна на притежаваните от тях държавни облигации могат да бъдат връчвани на тази държава по реда на Регламента за връчване на документи

Всъщност не е очевидно, че тези искиве не представляват граждански или търговски дела

С регламент на Съюза¹ се цели подобряване и ускоряване на предаването на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела. В този контекст регламентът предвижда използването на формуляри-образци, както и прякото и възможно най-бързо предаване между органите, определени за тази цел от държавите членки. В регламента обаче се посочва изрично, че той не се прилага по отношение на отговорността на държавата за действие или бездействие от нейна страна при упражняване на държавната власт.

Landgericht Wiesbaden (окръжен съд Висбаден, Германия) и Landgericht Kiel (окръжен съд Кил, Германия) искат да се установи дали в понятието „гражданско или търговско дело“ по смисъла на този регламент попадат искиве за обезщетение за нарушаване на права, за изпълнение на договорни задължения и за обезщетение за вреди, които са предявени от частни лица — притежатели на облигации, срещу държавата емитент, поради което този регламент се прилага спрямо тях.

Посочените юрисдикции са сезирани с предявени срещу гръцката държава искиве от страна на живеещи в Германия притежатели на гръцки държавни облигации. Те считат, че са ошетени от това, че Гърция според тях ги е принудила през март 2012 г. да заменят притежаваните от тях ценни книжа с нови държавни облигации с чувствително по-ниска номинална стойност. За да се справи с тежката финансова криза, през февруари 2012 г. Гърция приема закон², в който се предвижда на приносителите на някои гръцки държавни облигации да се представи предложение за реструктуриране. В закона се предвижда и въвеждането на клауза за реструктуриране³ в съответните емисионни договори, така че първоначалните условия за емитиране могат да бъдат изменени посредством решения, приети с квалифицирано мнозинство от все още дължимия капитал (като по този начин посочените решения могат да бъдат налагани на малцинството). Нито едно от засегнатите в конкретния случай частни лица не приема предложението за замяна, направено от страна на гръцката държава на основание на посочения закон. В рамките на процедурата по връчване на исковите молби на гръцката държава (в качеството на ответник), възниква въпросът дали тези искиве се отнасят до гражданско или търговско дело по смисъла на регламента (като в този случай връчването може да се извърши въз основа на регламента)

¹ Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, стр. 79).

² Закон № 4050/2012 от 23 февруари 2012 г., озаглавен „Правила за изменение на дългови ценни книжа, емитирани или гарантирани от гръцката държава, със съгласието на приносителите на облигации“ (FEK A' 36/23.2.2012 г.).

³ Известна също и под наименованието „CAC“ (collective action clause).

или предметът на спора е действие или бездействие от страна на държава при упражняване на държавната власт (в последния случай регламентът няма да е приложим).

С постановеното днес решение Съдът отговаря, че съдебни искове като разглежданите в главните производства, които са предявени от частни лица — притежатели на облигации, срещу държавата емитент, попадат в приложното поле на този регламент, доколкото не е очевидно, че те не представляват граждански или търговски дела.

По-специално по отношение на предявените пред Landgericht Wiesbaden и Landgericht Kiel искове, Съдът отбелязва, че не може да се заключи, че тези дела очевидно не представляват граждански или търговски дела по смисъла на регламента. Ето защо, посоченият регламент е приложим към тях.

Съдът на първо място отбелязва, че юрисдикция, която подобно на двете германски юрисдикции си поставя въпроса относно приложимостта на регламента, трябва да се ограничи да извърши първоначална проверка на данните, с които разполага, като те неизбежно са непълни, за да прецени дали искът, който се предявява пред нея, се отнася до гражданско или търговско дело или до дело, което не попада в обхвата на този регламент. За да се установи дали регламентът е приложим, е достатъчно сезираната юрисдикция да приеме, че не е очевидно, че предявеният пред нея иск не представлява гражданско или търговско дело. Резултатът от тази проверка естествено не може да предопредели последващите решения, които сезираната юрисдикция следва да вземе по-специално по отношение на собствената си компетентност и по съществото на спора.

По-нататък Съдът отбелязва, че емитирането на облигации не предполага по необходимост упражняването на власт, която надхвърля приложното поле на правните норми, приложими към правоотношенията между частните лица. Освен това от преписката не следва очевидно, че финансовите условия по разглежданите ценни книжа са били едностранно определени от гръцката държава, а не въз основа на пазарните условия, които определят търговията и рентабилността на тези финансови инструменти.

Вярно е, че разглежданият гръцки закон е приет в рамките на управлението на публичните финанси и по-специално на реструктурирането на публичния дълг с оглед на справянето с тежка финансова криза и именно с тази цел Гърция впрочем въвежда във въпросните договори възможността за замяна на ценни книжа.

Съдът обаче отбелязва, че от една страна, обстоятелството, че тази възможност е въведена със закон, само по себе си не е определящо, за да се заключи, че държавата е упражнила властническите си правомощия. От друга страна, не е очевидно, че приемането на разглеждания гръцки закон е довело пряко и непосредствено до промяна във финансовите условия по разглежданите ценни книжа и следователно е причинило твърдяната от ищците вреда. Всъщност, тези изменения е трябвало да се направят след решение на мнозинството на притежателите на облигации въз основата на клаузата за замяна, включена с този закон в емисионните договори, което впрочем потвърждава намерението на гръцката държава управлението на дълговите ценни книжа да продължава да бъде в обхвата на уредба с гражданскоправно естество.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

www.curia.europa.eu